

[Weikop.]

året, medens der — det må man lægge mærke til — tidligere var fastsat 800 000 kr., som ministeren endda traf aftale med finansministeren om at nedsætte til 500 000 kr. Hvor mange penge skal der bruges til produktivitsfremmende foranstaltninger inden for håndværk, industri og handel? Alt det siger den højtærede minister i virkeligheden ikke et eneste ord om, kun at man normalt skal bruge renteafkastet af fonden dertil. Der står intet om det, og jeg vil gerne spørge: drejer det sig om 1, 5 eller 10 mill. kr.? Og drejer hele dette kapitel sig om en udgift på 10 eller 15 mill. kr.?

Hvis dette lovforslag blev til lov, ville den højtærede handelsminister, i modsætning til hvad der nu er tilfældet: at en minister må søge finansudvalget for at få midler til f. eks. en udstilling i New York, ganske enkelt kunne tage pengene af kassen, uden at folketinget havde nogen som helst indflydelse derpå. Penge er dog penge, selv om de stammer fra overskuddet af eksportgarantipræmierne eller fra dollarpræmieringen, og da regeringen — hvad jeg i øvrigt slet ikke er enig i — regner med, at midlerne fra dollarpræmieringen skulle gå i statskassen, må den højtærede minister vel mene, at man skal behandle disse penge, som om det var skatteborgernes penge. Mig forekommer det stadig at være en flothed uden lige, at den højtærede handelsminister giver sig selv adgang til at hæve af kassen uden nogen som helst begrænsning, og jeg kan godt føje til, at vi for vort vedkommende i hvert fald ikke vil være med dertil.

I det hele taget må man være meget varsom med at formidle det kapløb efter penge til vidt forskellige formål, der vil opstå, hvis kap. III i lovforslaget bliver gennemført uændret. Landbrugsministeren og boligministeren skal nok række hånden ud, og handelsministeren vil blive udsat for et voldsomt pres. Det er øjensynlig meningen, at man skal videreføre og udnytte det hidtidige produktivitsfremmende arbejde, hvortil counterpartfonds tidligere er anvendt. Må jeg spørge: er det meningen, at man også ligesom tidligere skal finansiere konsulenter for Fællesforeningen for Danmarks Brugforeninger, give store summer til Danske Husmødres Forbrugerråd eller

beløb til organisationer, af hvad art nævnes kan, der eventuelt selv kunne klare problemerne? Vi vil ikke række hånd til en sådan øsen ud af penge. De erfaringer, man hidtil har gjort med hensyn til produktivitsfremmende formål, må naturligvis udnyttes — det er klart — men alt det, der har gjort gavn og ikke længer behøver statsstøtte, bør man naturligvis ikke yde tilskud til. Man skal efter vor opfattelse ikke bibeholde noget for blot at bevare de kontorer, der er oprettet, og de medarbejdere, der er ansat, ved hjælp af counterpartfonds, medmindre de er absolut påkrævede, og hvis organisationerne ikke selv kan klare opgaverne.

Må jeg føje til, at der er god brug for folk ude i selve produktionen. Vejledning er naturligvis godt, men for mange vejledere på bekostning af det rent produktive må man vist også være varsom med.

Vi er positive over for løsning af virkelig nyttige opgaver, der kan fremme et erhverv eller en erhvervsgruppe, som ikke selv har de tilstrækkelige midler eller kræfter til at klare opgaverne, men vi vil modsætte os, at der ydes støtte til brugforeninger, forbrugerorganisationer og de erhverv, der har mulighed for at klare sig selv. Det må ikke være sådan, at der nedsættes udvalg, hvor man kan komme i den situation, at den ene part ikke tør sige nej af frygt for ikke selv at få nogen støtte. Vi vil heller ikke være med til at fremkalde den situation, at fordi industrien får et eller andet beløb til et godt formål, skal handelen og landbruget have det samme beløb, eller omvendt. Der skal ikke være tale om, at det bliver et fordelingsproblem; problemet skal være, hvor pengene kan anvendes mest hensigtsmæssigt.

Jeg gentager, at vi vil være med til at yde støtte, men vi vil først og fremmest vide, hvor vi er henne; vi vil vide, hvad midlerne skal bruges til. Vi vil — hvad vi anser for mest afgørende — foretrække, at der gives en særlig lov for disse områder, hvor det tydeligere præciseres, hvortil pengene kan bruges, med andre ord, at der gives ministeren en bemyndigelse inden for visse bestemte rammer. Det er ikke nye kontorer med administrationschefer og alt, hvad dertil hører, der er brug for. Det, der er brug for, er, at man fra det høje tings side